Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26108
Copyright: Admont, Benediktinerstift

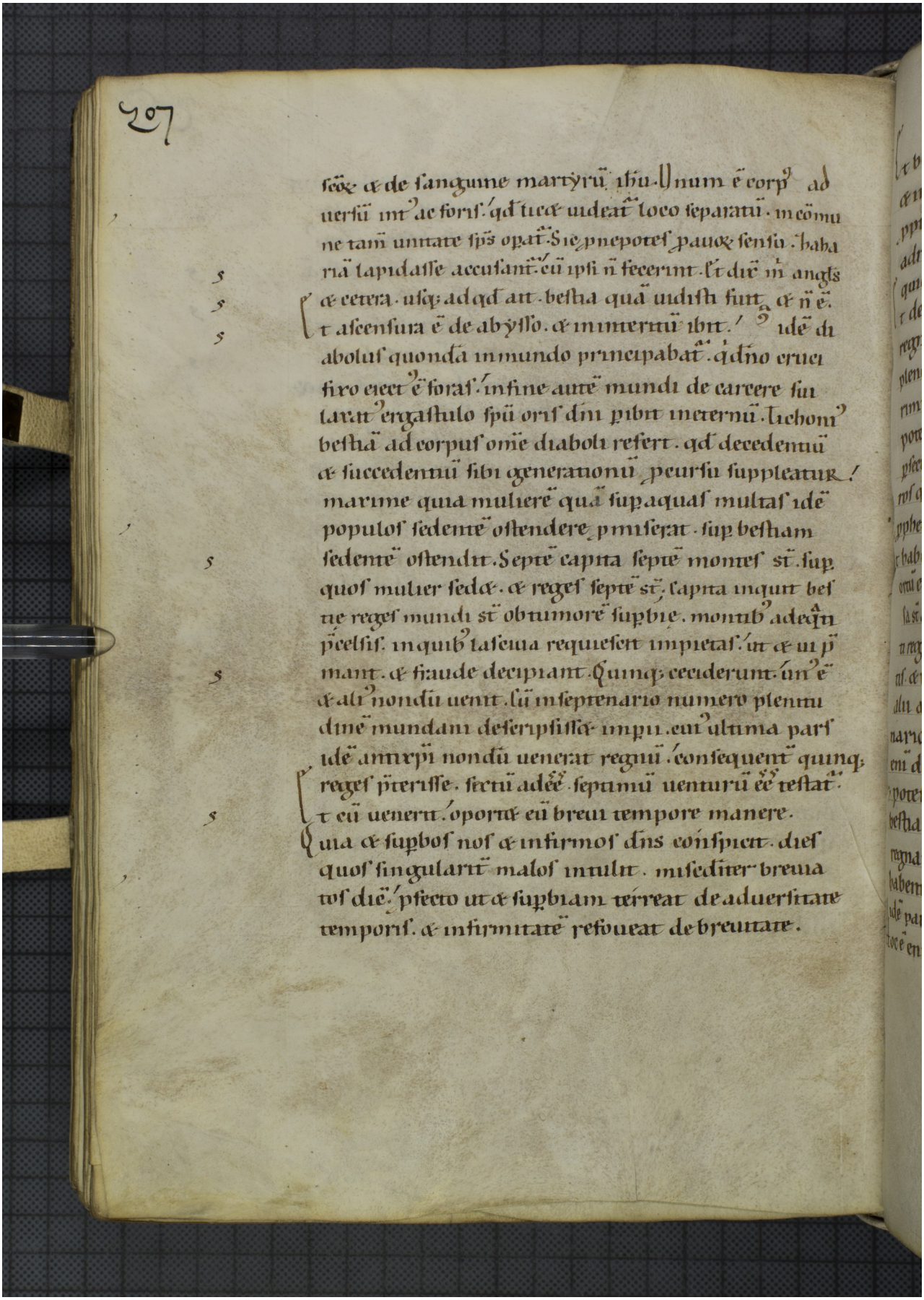

207

scōr. et de sanguine martyrū. ihu. Unum ē corp̄ ad
uersū int̄ ac foris. qd̄ tuta uideat̄ loco separatū. m cōmu
ne tam̄ unitate sp̄s opat̄. Sic pnepotes pauor sensu. baba
ria lapidasse accusant̄. eū ipsi n̄ fecerint. l. t die m̄ angls
et cetera. usq; ad qd̄ ait. bestia quā uidisti fuit. et n̄ ē.
t ascensura ē de abysso. et in interitū ibit. Idē di
abolus quondā in mundo principabat̄. q dno cruci
fixo eiect ē foras. in fine autē mundi de carcere sui
tarat̄ ergastulo spū oris dni pibit in eternū. Tic homi
bestia ad corpus omne diaboli refert. qd̄ decedentū
et succedentū sibi generationū pcursu suppleatur.
marime quia mulierē quā sup aquas multas idē
populos sedentē ostendere pmiserat. sup bestiam
sedentē ostendit. Septē capita septē montes st̄. sup
quos mulier sedet. et reges septē st̄. capita inquit bes
tie reges mundi st̄ obtumorē supbie. montib̄ adeqn
pcelsis. inquib̄ tasciua requiescit impietas. ut et ui p̄
mant. et fraude decipiant. Quinq; ceciderunt. un ē
et ali nondū uenit. cū in septenario numero plenitu
dinē mundani descripsisset impii. cui ultima pars
idē antxpi nondū uenerat regnū. consequent̄ quinq;
reges pteriisse. sectū adēē septimū uenturū ēē testat̄.
t eū uenerit. oportet eū breui tempore manere.
Quia et supbos nos et infirmos dns conspicit. dies
quos singularit̄ malos intulit. misericor breuia
tos diē. pfecto ut et supbiam terreat de aduersitate
temporis. et infirmitatē refoueat de breuitate.